

Je to vtipn, i kdyř mi je skoro sedmnáct a mm vyrostl vřechny osmičky, cítím knedlík v krku, kdyř mi děda dv pusu na čelo a tiskne m v nruc. pln kvůli tomu roztaju a skoro m to vylc, fakt skoro jo, a to uř je co říct vzhledem k tomu, jak na tom teď jsem.

„Jak se m babička?

- Jde to... Přijde v neděli...“

Neděle, pořád jenom neděle, nic neř neděle. Prarodiče o jinm dnu nemluv a z toho je mi kvůli nim smutno, oni uř neví, co se řivotem a byli by rádi, kdybychom je navřřtvovali častěji, ale ejhle, konec týdne znamen karate, plavání, hokej, klavír... Jsme lid, co mj moc práce s budováním společnosti zalořen na zájmových aktivitách a to vede k tomu, ře za pár let babičku s dědou uklidíme do starobince, abychom od nich měli svatej pokoj. Starat se totiř o důchodce, kteří jsou uř pomaten a nezvládnou sami dojít ani na záchod, to řdn zjmov aktivita není. Nařtst tady uř nebudu, abych byl svědkem thle deportace.

Pamatuju si, ře jsem jeden den svého dědu slyřel říkat, ře na světě existujou jenom dvě utrpení – mld a st.

Hodnocen:

sprvn strategie, řdn posuny smyslu

styl vyváření, velmi pkn překlad, A